

andrer derved det Høftesforhold, som hidtil har bestaaet. Hvad der er blevet sagt, saavidt jeg har forstaaet det, om Hartkornet, det er, at, naar man vilde rette sig efter Hartkornet ved nu at paalægge Skatter, saa retter man sig efter Noget, som er aldeles ubestemt, idet vi nemlig see, at de forskjellige Børdier, som Hartkornet udregnes til efter de statistiske Opgivelser, ere saa saare forskellige. Det er ikke blevet sagt, at man lægger nogen Bøgt paa disse statistiske Opgivelser. Idetmindste havde det været mig, der havde talt, skulde jeg vistnok i den Henseende have reserveret mig; jeg reserverer mig altid mod statistiske Opgivelser. Jeg troer, at der er Intet, som mere viser, hvor forunderlig Fordelingen er, som efter Lovforslaget skal gøres med dette Høfthold, end den allerførste Bestemmelse i Fortegnelsen i Udkafts § 3. Herefter kommer Kjøbenhavns Amt, Kjøbenhavn derunder indbefattet, til kun at holde ligesaamange Høfte som Hølbøds Amt og omtrent saamange som Sorø Amt. Kjøbenhavn, som, alene paa Grund af dens Velstand, er istand til at yde til Statens Børdier ligesaameget som to eller tre andre Amter, dette Kjøbenhavn yder i Forbindelse med hele Amtet ikke mere end et enkelt Amt af Sjælland. Heri ligger det tydeligste Beviis, synes mig, for denne Fordelings Urigtighed. Naar man nu siger: Ja, men det har Intet Væsentligt at betyde, thi Hovedstolen af Børdien udredes af Statskassen; Hovedstolen af Børdien er de 24 Rbd., saa skal jeg aldeles ikke nægte, at det er rigtigt, men der kommer igjen en stor Forskjel frem. Disse 24 Rbd. ville nemlig rimeligvis kun være nok i Jylland, dog kun under den Forudsætning, som vi her maae holde fast, at Contracten afsluttes for en Række af Aar, saaledes, at Amterne, idet de overtage det, vide, at det er for en Række af Aar; thi dersom man siger: „J kunne vente, at Høftesomlægningen bliver forandret til næste Aar, saa spørger jeg, hvilken Mand vil da paatage

sig den Hazard, som det vil være for 12 Rbd. i eet Aar at svare til en Høfts Liv Aaret igiennem; thi det er det, de skulle, hvis det ikke er for en længere Tid. Men selv naar Børdien er fordeelt paa længere Tid, saa vil denne Priis af 24 Rbd. langtfra være nok, og det vil blandt Andet, for en stor Deel paa de sjællandske Amter, ikke være nok; det kan komme til at falde paa disse Amter som en betydelig Børdie. Tæge vi Kjøbenhavns Amt, saa vil det paa den Deel af Kjøbenhavns Amt, som har mindst Udredningsevne, nemlig det, som ligger fjernest fra Hovedstaden, falde som en stor Børdie, og paa den Deel, som har meest Udredningsevne, nemlig Kjøbenhavn, Egnen nærmest Kjøbenhavn, falde som en reen Bagatel. — Den egentlige Strid i denne Sag er en Strid om Indkomstskatten eller Hartkornskatten. De, som vægre sig for at gaae ind paa en Indkomstskat, prøve gjennem alle mulige Veie, til det Yderste at trænge over paa Hartkornet Alt, hvad de kunne; om det ogsaa tilshyueladende ikke er saa meget, saa er det dog altid Noget. Vi derimod, som ville være frie for en Matricul, som ikke mere passer, vi sige: „lader os ikke gaae ind paa en saadan Tilfældighed, vi vide ikke, hvortil den kan føre, lader os eengang for alle affkøre den Methode, at paalægge Hartkornet flere Skatter, det være sig mere eller mindre directe“. Men jeg vil ikke opfatte denne Sag fra Høftholdets Side alene; thi det er dog underordnet. Hovedspørgsmaalet er, naar vi gaae ind paa denne Ordning, som her er foreslaaet, have vi da derved forberedt en for Militairvasenet fornøstlig og for Staten i Tidens Længde billig Maade at have Høfthold paa? Hertil svarer jeg da: vi have for Militairvasenet fastsat en i sig selv forkastelig Maade, vi have grebet ind og begyndt en Organisation af Hæren, som efter min Overtydning ikke staaer i Overeensstemmelse med det, vi trænge til, nemlig en Militairorganisation.